

Kulturális-közéleti havilap, harminckilencedik évfolyam

2013 március Vers

Molnár Krisztina Rita: Ez itt; Derengés

Ez itt

Szia, jó reggelt, ez itt egy mondat,
csak azért, mi másért, hogy legyen,
egyszerű mondat, ha megnyitottad,
hogy elolvashasd a gépeden,

hogy egyszerű, nem is igaz, persze,
épp elég összetett mondat ez,
s alá- vagy mellérendelt hogy lesz,
ki tudja, melyikhez lesz majd mersze.

Nézd, a rímek is össze-vissza,
ölelkeznek vagy keresztbe állnak,
nem tudnak szépen kézenfogva

párban sétálni, a vállat vállnak,
elfordulva kilencven fokba
távolodnak és élesre válnak.

Derengés

Szia, jó reggelt, képzeld, hogy itt
olyan vékony, ezüstös hó zuhog,
és lassacskán mindent elborít,
az ágyból nézem, mert fekszem, tudod.

Vékony ezüsttel von be mindent,
mint szentképet ortodox szerzetes,
derengés fénye libben kint-bent,
lobog, szítál szerelme szertelen.

Együgyű örömben üldögélek
magam is kórházi ágyamon,
ezüst a hó, és még mindig élek,

hát hogy is lehetne bánatom.

Csak néha sírok. És mint ígéret
feldereng egy arc a lány havon.

Tetszik

Egy embernek tetszik. Legyél Te az első ismerőseid közül!

Kapcsolódó írások:

1. **Molnár Krisztina Rita: Kőház** Ha egyszer hirtelen, ha egyszer lenne még, egyszer, ha úgy...
2. **Molnár Krisztina Rita: Készület soknyakú hegyre, égilakókhoz** Készület soknyakú hegyre, égilakókhoz Nem lesz párja a Múzsák isteni...
3. **Molnár Krisztina Rita: Sénelej; Párosító; Fűben hempereg; Limerikek** A sárkány karma penge, a kékbe bíbor csíkokat hasít, drótszárnya...
4. **Molnár Krisztina Rita: Eszterről, kiről a ballada szól** Eszter üres volt, üres edény, amiben lehet bármi, lepény, ...
5. **Molnár Krisztina Rita: Köd mögött a fény (Miriám és Márta balladája)** Ami elmúlt, nem pozdorja. Hiába fúj, nem sodorja, kővé dermedt...

Cimkék: **Molnár Krisztina Rita**